

המשימה

קפ"ד. ברט

„אתם נכנסים למקום הזה“, אמר מיור שטיינר למפקד מחלקת הסיוור, בהצביעו בזנב הסיגר שבידו על איזור במפה אשר הקיף כ-30 קילומטרים רבועים. „אתמול בשעה 1100, בערך, יצרה פלוגה ג' מגע עם כוח צפון ויאט-נאמי בגודל של גדוד, כאן בערך“ והסיגר נע שנית, בהקיפו איזור בגודל דומה פחות או יותר. „המשימה המוטלת על מחלקת הסיוור שלך היא לחדש מגע עם כוח האויב והיא...“

לאחר זמן, כשסרק מפקד פלוגה ב' את שדה-הקרב דיווח, בהסתמך על תרמילי ה"קלשניקוב" שנמצאו, כי הכוח שהשמיד את מחלקת הסיור היה בעוצמה של גדוד. "תופעל ישירות על-ידי מפקדת הגדוד. יש שאלות?" "לא, המפקד".

"יפה, נמר, לך ומצא אותם!" מיור שטיינר פנה שוב אל לוח המפות, הסיגר בפיו ועפרון השעוה בידו. "ג'ו! ג'ו! הבא עוד מעט מהקפה הזה. היכן הוא. נבל זה? תמיד איננו כשצריכים אותו!"

המ"מ יצא מתוך מיצד המבצעים, חומק ממש ברגע האחרון מלהתקל בנהגו של המיור, אשר חלף על פניו בדהרה כשבידו האחת רובה וקנקן מהביל בידו השניה.

פעילותו של הלויטננט הצעיר לפתרון בעיותיו התחילה מייד בשובו אל איזור מחלקתו. "סמל ממפורד!" קרא.

"כאן, המפקד". סמל המחלקה הופיע מתוך המקלחת המאולתרת וניצב עירום ומכוסה סבון בפני מפקדו.

"לבש משהו וכנס את מפקדי הכיתות. יש לנו משימה." "מייד נהיה אצלך, המפקד".

לאחר חמש-עשרה דקות תידרך הקצין הצעיר בקצרה את פקודיו סביב המפה. "זהו זה, רבותי", סיים את תדרכו ופנה אל סמל המחלקה: "ערוך מסדר מחלקתי, שאוכל לבדוק את ציוד החיילים".

"המפקד", אמר ממפורד, "השעה עתה 0930. אם עלינו להימצא על משטח ההמראה בשעה 1000, לא נותר זמן למסדר ביקורת".

"כן, אתה צודק. הורה למפקדי הכיתות שיערכו הם ביקורת מהירה", אמר המ"מ תוך ויתור...

השבועון "ניוויזיק" דיווח לאחר מכן כי בכל רובה במחלקה נתגלו תקלות, כתוצאה מחוסר טיפול וניקוי. כן נחסר, שתיערך חקירה רשמית בנדון.

"מחלקתך מוכנה לתנועה?"

"אה? כן, המפקד. כמעט מוכנה", אמר המ"מ למג"ד הגברתו, שצץ לפניו מאי-שם ללא התראה.

"באתי לאחל לך הצלחה במשימתך הראשונה. הייתי מעדיף לתת לך מעט יותר זמן לשהות עם המחלקה — אני יודע שיומיים זה לא הרבה — אבל מבחינה אחרת אולי תצמח דווקא תועלת מכך".

המג"ד פנה מהלויטננט, והשקיף צפונה אל ההרים, אשר חלקם הוסתר על-ידי עננים.

"זוהי המחלקה הטובה ביותר בגדוד. תפסת?" "כן, המפקד".

"כולם מתנדבים מפלוגות הקו. בחרתי אותם אישית." "כן, המפקד. כולם חיילים טובים".

עיני המג"ד הצטמצמו לפתע: "איפה הרובה שלך, לויטננט?" המ"מ העיף מבט לימינו ולשמאלו.

"הוא כאן בסביבה, המפקד. רק הרגע היה אצלי. הנה הוא, המפקד".

כעבור שנים, כשגנרל זולמר העלה זכרו-נות על שירותו בצבא, אמר: "תמיד הצטערתי, שנתתי את מחלקתי הטובה ביותר למטומטם הזה, מה שמו!"

"אלה כל האנשים, סמל? איפה כולם? אני רואה פה רק 18". המ"מ נראה נבוך בהחלט. "הרי צריכים להיות לנו 30".

"כולם נוכחים, לפי המצבה, המפקד. שלושה אנשים בנופש. שניים בבית-חולים..." קולו של הסמל נבלע ברעש המסוקים המתקרבים. המחלקה טיפסה לארבעת המסוקים והמריאה מייד...

מפקד הדיביזיה קבע בדיווחו כי 18 חיילים לא היו מסוגלים בשום-פנים למלא את המשימה שהוטלה עליהם...

"האם באמת נעלה הפעם על גדוד, המפקד?" "מה? — המ"מ העיף מבט כלפי הקשר שישב לצדו —

הה, כן, כך אמר קצין המבצעים". "נפלא! אולי נוכל ללכוד איזו מרגמה או כלי אחר",

אמר הקשר. לפתע הבחין במבט מפקדו. "אל תדאג, המפקד. עם ניסיון כשלך נקטול בהם יפה.

הרי פקדת על מחלקה באחת מפלוגות-הקו במשך שישה חודשים, לא?"

"כן, על מחלקת מרגמות", אמר המ"מ בשפל-קול. עיני הקשר בהו אליו בתדהמה, אך הוא לא אמר עוד דבר.

...מפקד הדיביזיה ציון עוד כי הקצין, אשר הוביל את המחלקה שאבדה, לא היה מנוסה לפקד על מחלקת סיור במשימה עצמאית, ונוסף לכך...

המ"מ הסיט את נשקו ל"היכון" כשהמסוקים נחתו בקרחת-היער הצרה. מסוקים חמושים הוסיפו לפעול מעל הגבעות הקטנות ממערב לשטח-הנחיתה, שעה שהכוח המובחר, הנייד, רץ למצוא מחסה בקו העצים.

"כיתה מס' 1 מובילה, כיתה מס' 2 בעקבותיה", צעק ממפורד. "מה האסימות, המפקד?" המפקד החל ממשש בכיס החוזה השמאלי ואחר-כך בימני, מחפש אחר המצפן. הקשר שלו הושיט ידו והקיש באצבעו במצפן, שהיטלטל על שרוך ענוב ללולאת-הכפתור העליונה במעילו.

"הו, כן, תודה". הוא איזן את המצפן וקרא אל הסמל: "אפס תשע אפס". ממפורד היסס, עמד לומר משהו למפקדו,

אך פנה וקרא: "קלי, אתה מוביל. לא לדבר ולא לעשן. זווז!" המחלקה נמצאה 3,000 מטרים משטח הנחיתה שלה, כשכיוון תנועתה מוטעה

ב-180 מעלות. על כן מובן מדוע לא היה הסיוע הארטילרי תכליתי...

לאחר כשעה קצרה רוחו של המ"מ בשל ההתקדמות האטית בג'ונגל העבות. עם כל עצירה קצרה מצא עצמו קרוב יותר לראש הטרור. הוא היה עתה מאחורי קלי הסייר, שניסה למצוא דרך סביב סבך קוצים בלתי-חדיר. המ"מ התבונן במפתו ואמר: "קלי, אם אני קורא נכון את המפה, צריך להימצא משעול ראשי כ-100 מטר לפנים".

"אני משער שזה יתכן, המפקד". "בחור פיקח", חשב המ"מ. הוא סב אל האיש מאחוריו

ואמר: "אנו עומדים לעצור כאן זמן-מה. הוציא אבטחה. העבר זאת לאחור".

"כן, המפקד", אמר האיש תוך קריסה למצב ישיבה, לפני שפנה להעביר את ההודעה.

"בוא, קלי, נלך למצוא את המשעול", אמר המ"מ ונע קדימה. קלי נע אחריו, בעוד מפקדו מוביל ישר דרך סבך הקוצים. לפתע הרגיש המ"מ משיכה במעילו.

"מה יש?"

"ששש."

באותו רגע ראה המ"מ את המשעול ושמע את הקולות. שניה אחר-כך נתגלו שתי דמויות נעות בו.

בוט! קול הירי הקיש באזניו. הוא ירה את 20 כדוריו מייד לאחר שקלי פתח באש. ריגושו של המ"מ נמוג מעט כשזחל אל שפת המשעול. שם, ישר לפניו, נחו הדמויות חסרות החיים, אשר שניות אחדות קודם לכן היו חיילי אויב.

"הה, יש שם מקלע", קרא קלי.

"קח אותו", פקד המ"מ, "אני אחפה עליך".

קלי נע לשטח הפתוח ונטל את המקלע; אחר-כך התכופף וחיפש בכיסיהם של חיילי-האויב ההרוגים. הוא נראה עצבני.

"זו הפעם הראשונה, שהרגתי מישהו, המפקד".

"מה? סמל ממפורד אמר לי, שאתה הסייר הטוב, המוכשר והמנוסה ביותר בדיביזיה. מה פירוש, שמעולם לא הרגת מישהו?"

"אינך מתלוצץ? באמת כך אמר הסמל?"

נשמע רחש מאחוריהם. המ"מ הסתובב. היתה זאת יתרת המחלקה, שנעה לקראתם עם סמל ממפורד בראשה.

"תודה לאל! חשבנו שגמרו אתכם, המפקד", אמר

ממפורד כשהוא מתנשם בכבדות. לפתע התקשח: "זה היה המעשה הטפשי ביותר שראיתי מעולם. אין הצדקה למה שעשית, המפקד! יכולת לגרום לכך שכולנו..."

"היי, סמל, הבט במקלע הזה", הפיתוי שבנשק האויב המבריק היה רב מדי, אפילו למקצוען כממפורד. תוך 15 שניות התגודדה כל המחלקה להתבונן.

...נראה שהמחלקה כולה נתפסה, מכוונסת

באמצע המשעול, עלידי כוח אויב עדיף...

"מספיק! להתפור כולם. סמל ממפורד, קח את כיתה מס' 1 לצדו האחר של המשעול, היכנס כ-100 מטר לתוך החורש ואחר-כך — שבור צפונה", אמר המ"מ, ש"תפס" שוב פיקוד.

"כן, המפקד".

"אני נע בעקבותיך עם כיתה מס' 2. נציב מארב חפוז כ-300 מטר במעלה המשעול, בכיוון שממנו באו הברנשים האלה".

"ברור".

"קשר, קרא לגדוד ודווח מייד. אמור להם שתוך כחמש דקות יקבלו נתונים מלאים".

"המפקד, המג"ד רוצה אותך למכשיר".

"כאן המ"מ. ברור. שני צפוניים הרוגים. מקלע ר.פ.ד. שלל. אני חושב שעלולים לבוא נוספים. אנחנו עומדים להציב מארב חפוז. עבור...רות, סוף".

המ"מ הושיט את תיק המפות שלו לקשר, לאחר שציין בעפרון שעה כמה נקודות ציון.

"העבר את אלה לגדוד כמטרות לארטיילריה. אש לפי פקודתי".

המחלקה נעה לעמדות המארב בדממה, שהופרעה רק

עלידי קול נשימה כבדה. היה זה מיקום מושלם.

קול' וזלמר העיר מאוחר יותר, שהבחור פעל יפה, אבל שכח משוטטה להציב אבטחה עורפית. חמש דקות לאחר תפיסת העמדות הותקף המארב מערפו עלידי כוח אויב עדיף אשר...

"סמל ממפורד, הצב ארבעה אנשים כאבטחה עורפית".

לחש המ"מ.

"כבר עשיתי זאת, המפקד", נשמע הלחש החוזר.

כעת הם באו. חמישה. שועטים במורד השביל, עם רובי "קלשניקוב" מוכנים לירי. מתקרבים. מתקרבים. בום! בום! מוקשי הקליימור ואחריהם שני המקלעים וכל הרובים, כולם יחד.

"אחד בורח, המפקד".

"עוזב אותו. איספו את הנשק, וחסל. אנחנו כבר משת-הים יותר מדי".

"המפקד, זה המג"ד. הוא מוסר לך שהוא בדרך עם מטס של ארבעה מסוקים. עלינו למצוא שטח-נחיתה ולהכין סימון עשן", אמר הקשר והושיט את מכשיר-הקשר למ"מ.

"אמור לו לירות על המטרות שציינו לו קודם, ותן לו אישור בדבר שטח-הנחיתה", אמר המ"מ בדחותו את המכשיר.

"סמל ממפורד, בואו נסתלק מכאן".

"כן, יש לי הרגשה שהמקום הזה עומד ליהפך לכיכר טיימס' בכל רגע".

*

"אתה בדיוק מה שאני מחפש במפקד מחלקת סיור", אמר לו מפקד הגדוד. "כן, יש בך מה שצריך. יש בך, מה, מה המילה שאני מחפש, שטיינר?" קצין המבצעים הוציא את הסיגר מפיו. "דמיון?"

"כן, דמיון. טוב, המשך בעבודה טובה כזו, מ"מ, וברוך בואך ליחידה".

המ"מ עשה דרכו בחשיכה חזרה אל איזור מחלקתו.

"מי זה בוטע לי בחבל האוהל?"

"זה אני, קלי, המ"מ. האם ראית את התרמיל שלי? אינני מוצא אותו בחושך".

"בדיוק כאן, המפקד. ניפחתי לך גם את מזרון-האוויר שלך".

"מצוין", אמר המ"מ שהתיישב והחל חולץ נעליו. חיוך פשט על פניו ומחשבותיו החלו לזרום...

"מהר, מהר יקירי, איננו יכולים להניח

לנשיא לחכות. חוץ מזה — לא כל יום

זוכים ב'עיסור הכבוד'".

"את מגזימה מותק, המון בחורים מקבלים

את 'עיסור הכבוד'. חוץ מזה, המון בחור

רים עשו את אשר אני עשיתי, אלא

שלא זכו בהכרה..."

"הו, מה אמרת?"

"שאלתי אם אתה רוצה בירה, המפקד?"

"כן, בבקשה".

"האם באמת אמר הסמל עלי שאני הסייר הטוב ביותר וכל זה, המפקד?" שאל קלי שעה שפתח את פחית הבירה. "כן, קלי, כך הוא אמר".